

Referat - Critici Literari: George Cosbuc

George Calinescu este personalitate complexa, de formatie enciclopedica, preocuparile sale fiind variate de la critic literar, istoric la prozator, poet si dramaturg.

O personalitate proteica din familia spirituala a lui Dimitrie Cantemir si B.P. Hasdeu.

Calinescu a inzestrat literatura romana cu o creatie inegalata pana in prezent, ca amploare si profunzime: Istoria literaturii romane de la origine pana in prezent (1941).

In conceptia lui Calinescu criticul literar este in esenta un creator: critica nu inseamna absenta insusirilor literare, dimpotriva le implica.

Conform acestei conceptii, opera critica a lui Calinescu evidentiaza virtutile creatorului, ale prozatorului remarcabil si ale poetului sensibil.

Pentru Calinescu criticul literar trebuie sa fie un om cult, cu o foarte solida pregatire filozofica: cum ar fi posibil sa studiezi pe Maiorescu fara pregatire filozofica? Lipsa de cultura face pe criticul si istoricul literar sa alunece pe deasupra problemelor esentiale pe care le pune o opera. Un critic fara cultura filozofica e un orb. Ce ar putea spune despre Blaga un istoric literar nefilozof?

Monumentala opera a lui Calinescu precum si cele patru volume dedicate lui Eminescu, evidentiaza o solida cultura filozofica de la cea elina si indica pana la filozofia clasica germana (Kant, Schopenhauer, Hegel, Fichte). Teoretic si practic, Calinescu a sustinut ideea unei critici artistice si intr-adevar, prin structura si vocatie, Calinescu este un artist, un creator.

Calinescu a sustinut constant ideea ca exercitiul critic nu trebuie despartit, disociat de capacitatea autorului de a crea in orice domeniu al frumosului. Calinescu cerea unui critic literar doua insusiri fundamentale: intuitia sigura a talentului (gustul) si autoritatea. Aceste calitati Calinescu a dovedit in intreaga sa activitate. Astfel inca din 1927 el recunoaste talentul lui Hortensia Papadat-Bengescu; numai la trei luni de la aparitia volumului Cuvinte potrivite Calinescu descoperea in Arghezi cel mai mare poet contemporan al nostru; inaintea lui Tudor Vianu Calinescu explica tainele ermetismului lui Ion Barbu.

Calinescu a impus in critica literara romana un stil intelectual si artistic bazat pe neasteptate asocieri de idei. Vasta sa cultura, temeinica pregatire filozofica ii permit sa stabileasca legaturi in timp intre creatori, apartinand unor epoci diferite (intre Neculce si Sadoveanu).

Talentul, intuitia, capacitatea de evocare il ajuta de Calinescu sa reconstituie personalitatea specifica a fiecarui creator: Radulescu, Cantemir, Negruzzi, Alecsandri si altii.

In aprecierea scriitorilor Calinescu foloseste metafore memorabile si aprecieri originale. Acelasi

talent il dovedeste si in gruparea creatorilor, renumirea lor sub semnul unor titluri sugestive: mesianici pozitivi, micul romantist provincial si rustic, descoperirea occidentului.

Folosind aceste tehnici, procedee, Calinescu realizeaza nu numai o opera de investigatie critica, ci si o opera literara, incat Istoria literaturii romane de la origine pana in prezent poate fi privita ca un ansamblu de monografii asupra vietii si activitatii scriitorilor romani, ca o succesiune de portrete remarcabile. Peste tot criticul este dublat de artist, scriitor.

-Interpretarea operei lui Sadoveanu - fragment din Istoria literaturii romane de la origine pana in prezent-

George Calinescu remarca faptul ca primul volum, Povestiri al lui Sadoveanu defineste temele fundamentale ale creatiei. Ocupandu-se de povestiri, nuvele, schite, criticul literar considera ca ele nu se remarca prin inventivitate epica (sunt lipsite de inventiune) si ca prezinta un singur specimen uman in sute de ipostaze.

Hanu-Ancutei este capodopera idilicului jovial si a subtilitatii barbare.

Baltagul este una dintre cele mai bune scrieri ale lui M. Sadoveanu. Vitorie, eroina principala, nu e o individualitate, ci un exponent al spetei.

Intriga romanului e antropologica.

Calinescu observa just, ca Cazul din Baltagul e, in punctul de plecare, acela din Miorita. [] Scriitorul a depasit insa cu mult aceasta tema, mai mult lirica, construind un epic suprapus

In cautarea barbatului, Vitoria pune spirit de vendetta si aplicatie de detectiv. O adevarata nuvela politeneasca se desfasoara, in stil taranesc, bineinteles, cu o arta remarcabila. Vitoria dovedeste o luciditate excesiva.

Ea singura conduce opera de stabilire a vinovatiei, punand la cale o adevarata confruntare a criminalului cu mortul.

Calinescu remarca intuitia politeneasca a femeii.

Vitoria e un Hamlet feminin, care banuieste cu metoda, cerceteaza cu disimulatie, pune la cale reprezentatiuni tradatoare, si cand dovada s-a facut, da drum razbunarii.

Fundamental si remarcabil este simtul automatismului vietii taranesti de munte.

In stilul sau magistral, Sadoveanu infatiseaza toate acele ritmuri ale vietii primitive, determinate numai de revolutiunea pamantului si nicidecum de vreo initiativa individuala.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Calinescu identifica urmatoarele categorii de romane in creatia lui Sadoveanu:

- a.) romane ale regresiunii cu intriga lirica (Apa mortilor)
- b.) romane patetice, cu intriga instinctuala (Haia sanis)
- c.) romanul miscarilor milenare, cu intriga antropologica (Baltagul)
- d.) romanul nemiscarii milenare, cu intriga mitologica (Noptile de Sanziene)

Impresia cui citeste superficial este ca Sadoveanu e un descriptiv. in realitate, el este numai un mare povestitor, cu o capacitate limitata de zugravire, un autor de descriptii narative.

Remarcand exceptionalul talent de povestitor al lui Sadoveanu, Calinescu defineste utopia sadoveniana, cum o va face mai tarziu Nicolae Manolescu: Luat in totalitate, M. Sadoveanu e un mare povestitor, cu o capacitate de a vorbi autentic enorma, asemanator lui Creanga si lui Caragiale, mai inventiv decat cel dintai, mai poet decat cel de al doilea, desi fara echilibrul artistic al lui Caragiale. Prin gura sa vorbeasca un singur om, simbolizand o societate arhaica, dar, spre deosebire de Eminescu, societatea aceasta este analizata in toate institutiile ei. Opera scriitorului e o arhiva a unui popor primitiv ireal: dragoste, moarte, viata agrara, viata pastorală, razboi si asceza, totul e reprezentat. Cu o inteligenta de mare creator, scriitorul a fugit de document, ridicandu-se la o idee generala. Daca Sadoveanu n-a creat oameni, a creat insa un popor de o barbarie absoluta, pus intr-un decor sublim si aspru, maret fabulos, dotat cu institutii geto-scitice, formulate pe cale imaginativa.

-Opera:-

- 1932- Viata lui Mihai Eminescu
- 1933- Cartea Nuntii
- 1934-1936 Opera lui Mihai Eminescu (I-IV)
- 1938- Enigma Otiliei (I-II)
- 1939- Principii de estetica
- 1941- Istoria literaturii romane de la origin pana in prezent
- 1943- sun sau Calea neturburata (Mitul mongol)
- 1945- Istoria literaturii romane. Compendiu
- 1946- Impresii asupra literaturii spaniole
- Sensul clasicismului
- 1956- Bietul Ioanide (roman)
- 1959- Nicolae Filimon
- 1960- Scrinul negru (roman)
- 1962- Gr. M. Alexandru (monografie)
- 1963- Lauda lucrurilor (poezii)
- 1964- Cronicile optimismului